

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม

ตำบลเขาคราม

พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล

เป็นเกษตรอุตสาหกรรม

ตำบลเขาคราม

อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่

สารบัญ

****

เนื้อหา	หน้า
บทนำ	๑
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	๒-๗
ส่วนที่ ๒ ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๘-๑๕
ส่วนที่ ๓ แผนธุรกิจองค์กรเกษตรรายสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม	๑๖-๒๒
ภาคผนวก	
โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม	๒๓-๒๖
แผนงาน/โครงการตามยุทธ์ศาสตร์	๒๗-๓๐
ภาพกิจกรรม	๓๑-๓๒

****

บทนำ

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ตามที่พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนด โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่จากระดับล่างสู่บน มุ่งเน้นให้ความสำคัญตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน เพราะถือเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาและความต้องการในการพัฒนาในทุกเรื่องทุกสาขาทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร และในปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๙ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้กำหนดให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างการเกษตร และสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการเกษตรกร ต้องมีการดำเนินงานในลักษณะของการรวมกลุ่มและการส่งเสริมพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะของเกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร ซึ่งการที่จะพัฒนาสู่ความเข้มแข็งในระดับนั้นได้ จำเป็นต้องสนับสนุนให้กลุ่มหรือชุมชน มีความรู้ความเข้าใจมีความสามารถในการจัดทำแผนงาน การกำหนดวิธีการ และการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงกำหนดนโยบายให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ จึงกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๘ อำเภอ รวมจำนวน ๑๒ ตำบล ประกอบด้วย

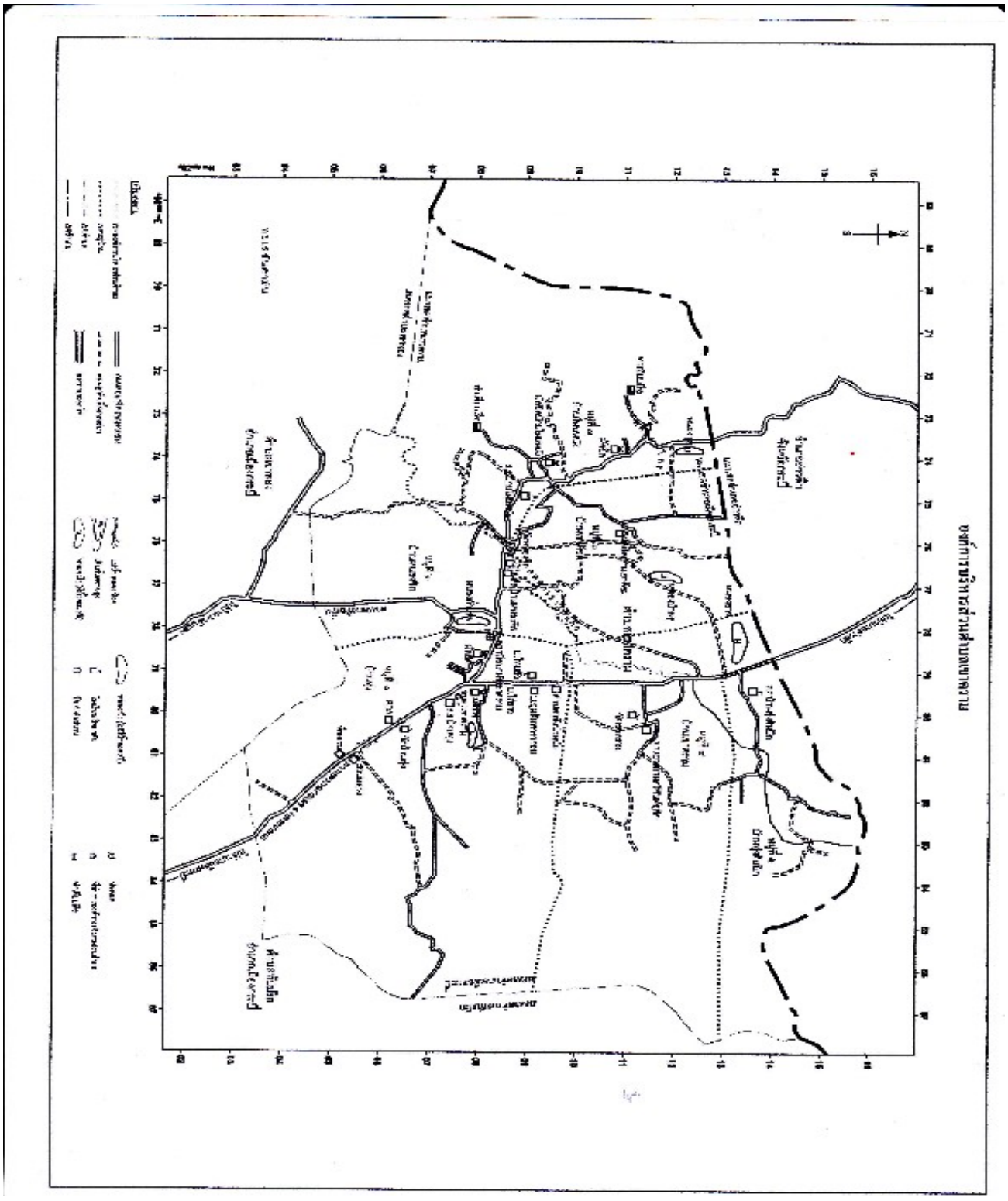
๑. ตำบลกระบี่น้อย	อำเภอเมือง
๒. ตำบลเขาคราม	อำเภอเมือง
๓. ตำบลเหนือคลอง	อำเภอเหนือคลอง
๔. ตำบลเกาะศรีบอยา	อำเภอเหนือคลอง
๕. ตำบลดินอุดม	อำเภอลำทับ
๖. ตำบลห้วยน้ำขาว	อำเภอคลองท่อม
๗. ตำบลเพหลา	อำเภอคลองท่อม
๘. ตำบลเขาพนม	อำเภอเขาพนม
๙. ตำบลคลองยาง	อำเภอเกาะลันตา
๑๐. ตำบลอ่าวลึกเหนือ	อำเภออ่าวลึก
๑๑. ตำบลอ่าวลึกใต้	อำเภออ่าวลึก
๑๒. ตำบลเขาเขน	อำเภอปลายพระยา

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์การผลิตทางการเกษตร

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

➢ **๑. ที่ตั้ง อาณาเขต พื้นที่ตำบลเขาคราม**

➢ **ด้านกายภาพ**

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน / ชุมชน / ตำบล

ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลเขาคราม อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ตั้งอยู่ ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองกระบี่ ฝั่งตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ ๗๙๒ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๕๐.๐๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๑,๓๐๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลคลองหินอำเภออ่าวลึก	จังหวัดกระบี่
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองกระบี่	จังหวัดกระบี่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลทับปริก/ตำบลคลองหิน	จังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน	

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลเขาคราม ทางตอนเหนือประกอบด้วยเทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด และลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณทางด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน มีป่าชายเลนตามลำคลองต่าง ๆ ทอดยาวเป็นจำนวนมาก มีสถานที่ท่องเที่ยวท่าปอมคลองสองน้ำเป็นที่ท่องเที่ยวสำคัญของตำบล

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลเขาคราม มีภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปีและมีเพียง ๒ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม จนถึง เดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคมจนถึง เดือนธันวาคม

จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนัก คือ อยู่ระหว่าง ๑๗.๙ - ๓๙.๑ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ตำบลเขาคราม มีลักษณะของดินที่เหมาะสมในการทำการเกษตร ได้แก่ สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และสวนผลไม้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลเขาคราม มีปริมาณน้ำฝนรายปีเฉลี่ย ๒,๑๗๑.๐๐ มิลลิเมตรต่อปี โดยมีปริมาณน้ำฝน รายปีเฉลี่ยทั้งพื้นที่ลุ่มน้ำเท่ากับ ๒,๗๒๕.๒๙ มิลลิเมตรต่อปี

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลเขาคราม มีลักษณะของไม้และป่าไม้ที่ยังอุดมสมบูรณ์

➢ **๒. เขตการปกครอง**

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลเขาคราม มีจำนวนหมู่บ้าน 6 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่ง
หมู่ที่ 2 บ้านหนองจิก
หมู่ที่ 3 บ้านไหนหนัง
หมู่ที่ 4 บ้านเขาคราม
หมู่ที่ 5 บ้านเขาขาว
หมู่ที่ 6 บ้านเขาค้อม

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลเขาคราม มี ๑ เขต ๑๓ หน่วยเลือกตั้ง ดังนี้
หมู่ ๑ มี ๔ หน่วยเลือกตั้ง โรงเรียนบ้านทุ่ง
หมู่ ๒ มี ๒ หน่วยเลือกตั้ง โรงเรียนหนองจิก
หมู่ ๓ มี ๒ หน่วยเลือกตั้ง มัสยิดบ้านไหนหนัง
หมู่ ๔ มี ๒ หน่วยเลือกตั้ง โรงเรียนบ้านเขาคราม
หมู่ ๕ มี ๒ หน่วยเลือกตั้ง มัสยิดเขาขาว
หมู่ ๖ มี ๑ หน่วยเลือกตั้ง มัสยิดเขาค้อม

➢ **๓.ประชากร**

ตาราง แสดงตารางจำนวนประชากร หลังคาเรือน จำแนกตามรายหมู่บ้าน

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนหลังคาเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านทุ่ง	๑,๗๓๙	๑,๗๓๗	๓,๔๗๖	๙๙๘
๒	บ้านหนองจิก	๗๖๐	๘๑๒	๑,๕๗๒	๔๘๒
๓	บ้านไหนหนัง	๗๗๑	๘๐๖	๑,๕๗๗	๓๘๘
๔	บ้านเขาไม้แก้ว	๖๐๖	๖๐๙	๑,๒๑๕	๓๕๒
๕	บ้านเขาขาว	๗๙๓	๗๗๔	๑,๕๖๗	๓๗๑
๖	บ้านเขาค้อม	๔๙๓	๕๒๕	๑,๐๒๓	๒๔๘
รวม		๕,๑๖๗	๕,๒๖๓	๑๐,๔๓๐	๒,๘๓๙

➢ ๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนในพื้นที่ตำบลเขาคราม ๕ แห่ง มีดังนี้

๑. โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่ง หมู่ ๑
๒. โรงเรียนบ้านหนองจิก หมู่ ๒
๓. โรงเรียนบ้านไหนหนัง หมู่ ๓
๔. โรงเรียนบ้านเขาคราม หมู่ ๔
๕. โรงเรียนทุ่งต้นปึก หมู่ ๕

๔.๒ ข้อมูลด้านสาธารณสุข

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลบ้านทุ่ง จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

๔.๓ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีป้อมตำรวจชุมชนประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่ง

➢ ๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ ข้อมูลการคมนาคม

ตาราง : แสดงเส้นทางคมนาคม

ที่	หมู่บ้าน	ถนนลูกรัง		ถนนคอนกรีต		ถนนลาดยาง	
		จำนวน (สาย)	ระยะทาง (กม.)	จำนวน (สาย)	ระยะทาง (กม.)	จำนวน (สาย)	ระยะทาง (กม.)
๑	บ้านทุ่ง	๕	๑๔.๗๗๐	๘	๓.๐๕๐	๒	๑๑.๙๕๐
๒	บ้านหนองจิก	๕	๕.๓๘๕	๕	๓.๐๑๔	๑	๐.๙๖๐
๓	บ้านไหนหนัง	๑๐	๑๘.๙๘๑	๖	๒.๑๘๔	๒	๓.๙๓๕
๔	บ้านเขาไม้แก้ว	๑๑	๒๖.๒๕๐	๑๐	๔.๗๑๐	๑	๑.๑๐๐
๕	บ้านเขาขาว	๑๒	๒๒.๑๘๑	๓	๐.๖๘๕	๒	๖.๒๐๐
๖	บ้านเขาค้อม	๘	๑๑.๔๗๐	๒	๑.๗๓๐	๓	๘.๔๐๐
รวม		**๕๑**	**๙๙.๐๓๖**	**๓๔**	**๑๕.๓๗๓**	**๑๑**	**๓๒.๕๔๕**

➢ ๖. ระบบเศรษฐกิจ

ตารางข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่	ชนิดพืชสวน ปริมาณ (ไร่)										
	ยางพารา	ปาล์มน้ำมัน	เงาะ	ทุเรียน	มังคุด	ลองกอง	สะตอ	มะพร้าว	พืชผัก	พื้นที่การเกษตรอื่นๆ	พืชไร่ พืชผักปลูกแซม
๑	๖,๓๓๗	๒,๕๒๓	๙๒	๘๔	๓๑	๑๒๔	๑๕	๔๓	๒๒	-	๒๒
๒	๒,๐๕๒	๑,๖๓๒	๔๒	๕๒	๑๑๑	๗๗	๘	๙	๗	๑๐๕	๗
๓	๒,๙๔๓	๑,๙๑๘	๑๓	๕	๙	๕	๗	๑๔	๑๕	๕	๑๕
๔	๓,๑๕๔	๑,๐๐๕	๒๐	๓๘	๗	๒๐	๑๑	๒	-	-	-
๕	๒,๔๘๒	๑,๔๖๔	๒๕	๓๖	๓๔	๓๑	๒๙	๕	-	-	-
๖	๒,๑๑๐	๙๕๗	๑๐	๒๖	๗	๑๓	๑๓	๑๓	๑๑	-	๑๑
รวม	**๑๙,๐๗๙**	**๙,๔๙๙**	**๒๐๒**	**๒๔๑**	**๑๙๙**	**๒๗๐**	**๘๓**	**๘๖**	**๕๕**	**๑๑๐**	**๕๕**

ตารางข้อมูลด้านธุรกิจ

ลำดับ	ประเภท	จำนวน/แห่ง
๑	ปั๊มน้ำมันขนาดใหญ่/เล็ก	๑๓
๒	อุตสาหกรรม	๓
๓	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๖๙
๔	ร้านซ่อมรถ	๑๐
๕	ร้านอาหาร	๙
๖	ร้านเสริมสวย	๕
๗	บ้านให้เช่า	๑๐
๘	ลานเทปาล์ม/รับซื้อเศษยาง	๑๗

➢ **๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)**

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้

๗.๑ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำจากฝายน้ำล้น สระน้ำ แต่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๖ หมู่บ้าน
บ่อบาดาล จำนวน ๑๖ แห่ง
ประปาผิวดิน จำนวน ๓ แห่ง

➢ **๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม**

๘.๑ การนับถือศาสนา

วัด จำนวน ๓ แห่ง
สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง
มัสยิด จำนวน ๗ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

การละเล่นพื้นบ้าน

ประเพณีสารทเดือนสิบ เดือนสิบเป็นประเพณีสำคัญของชาวใต้เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว ขนมที่ขาดไม่ได้คือ ขนมลา ขนมเจาะหู ขนมพอง ขนมบ้า และขนมกงหรือขนมไข่ปลา ดำเนินการกิจกรรมในหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕

รอเง็งและเพลงตันหยง ได้รับอิทธิพลจากมลายู ซึ่งดัดแปลงมาจากโปรตุเกสอีกทอดหนึ่ง เดิมเพลงรองเง็งนิยมแสดงในบ้านขุนนาง ภายหลังชาวบ้านนำมาเล่นและพัฒนาดัดแปลงมาเป็นเนื้อร้อง ภาษาไทย เรียกว่าเพลงตันหยง ดำเนินกิจกรรมทั้ง ๖ หมู่บ้าน

ถือศีลอดในเดือนรอมาฎอน ประเพณีของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม อดรับประทานอาหารรวมทั้งน้ำในช่วงเวลากลางวัน จะรับประทานอาหารได้อีกครั้งในช่วงเวลากลางคืน (พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น) ดำเนินกิจกรรมหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

➢ **๙. ทรัพยากรธรรมชาติ**

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และระบบประปาหมู่บ้าน

๙.๒ ป่าไม้

๙.๓ ภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาครามส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับพืชผลทางการเกษตร ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้

ส่วนที่ ๒

ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนา

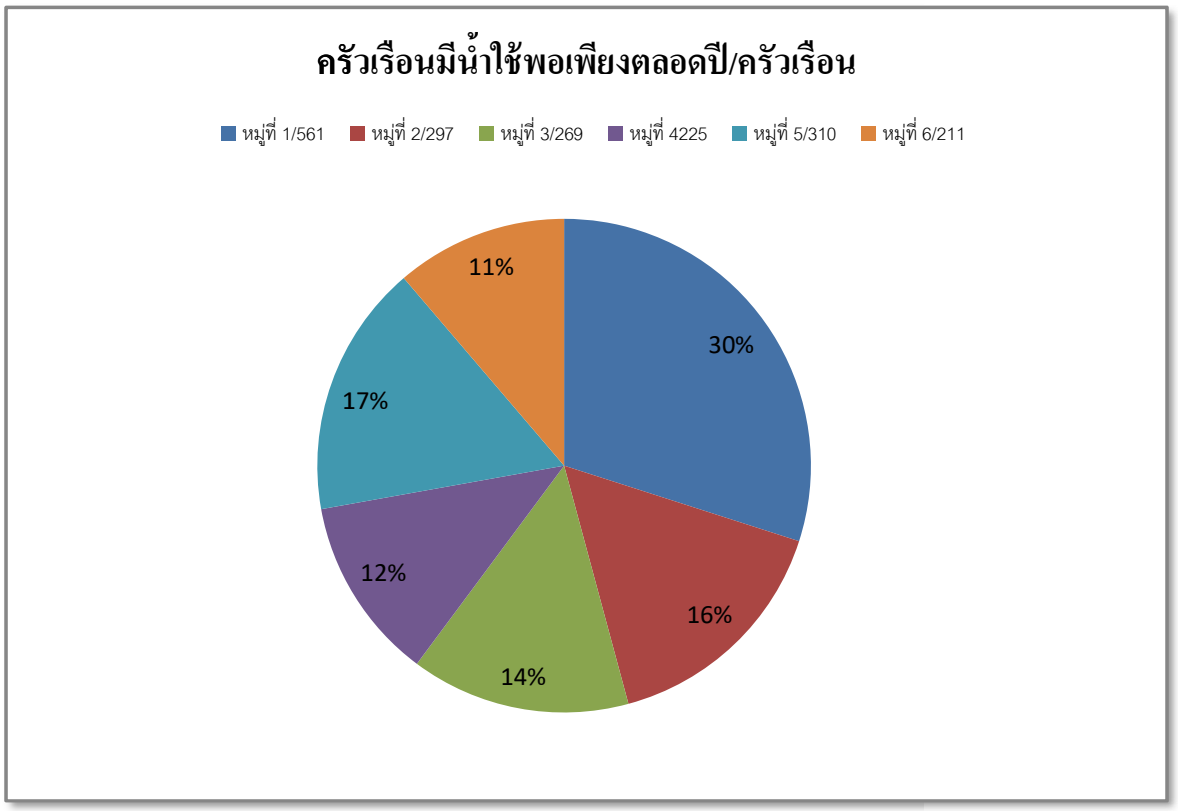
ส่วนที่ ๒ ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนา ตำบลเขาคราม

๑) **ปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร**

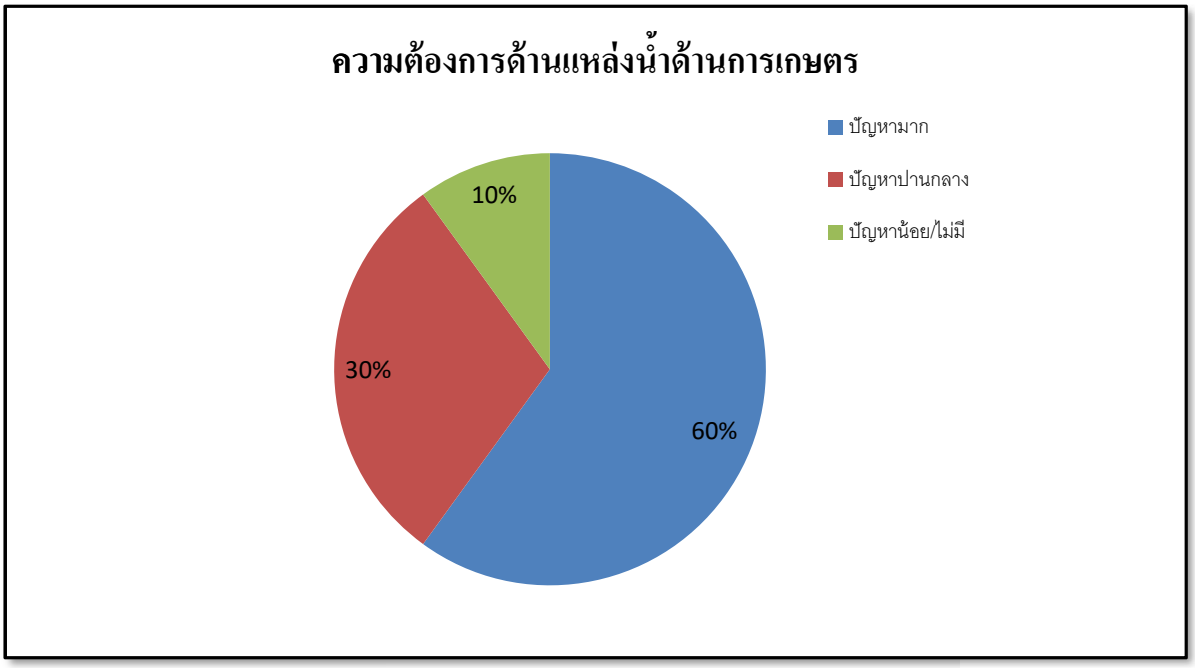
สภาพปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จากการลงสำรวจข้อมูลในพื้นที่และการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พบว่าเกษตรกรมีแหล่งน้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค อยู่ ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) น้ำประปา ๒) น้ำดื่ม ๓) น้ำเพื่อการเกษตร จากการสำรวจเกษตรกรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่ง หมู่ที่ ๓ บ้านไหนหนัง

๑.๑ ระดับความพอเพียงของการใช้น้ำ

หมู่บ้าน	ความพอเพียงแหล่งน้ำ	ช่วงที่ขาดแคลน
๑	พอเพียง	-
๒	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธุ์ - พฤษภาคม
๓	พอเพียง	-
๔	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธุ์ - พฤษภาคม
๕	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธุ์ - พฤษภาคม
๖	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธุ์ – พฤษภาคม

๑.๒ ระดับปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

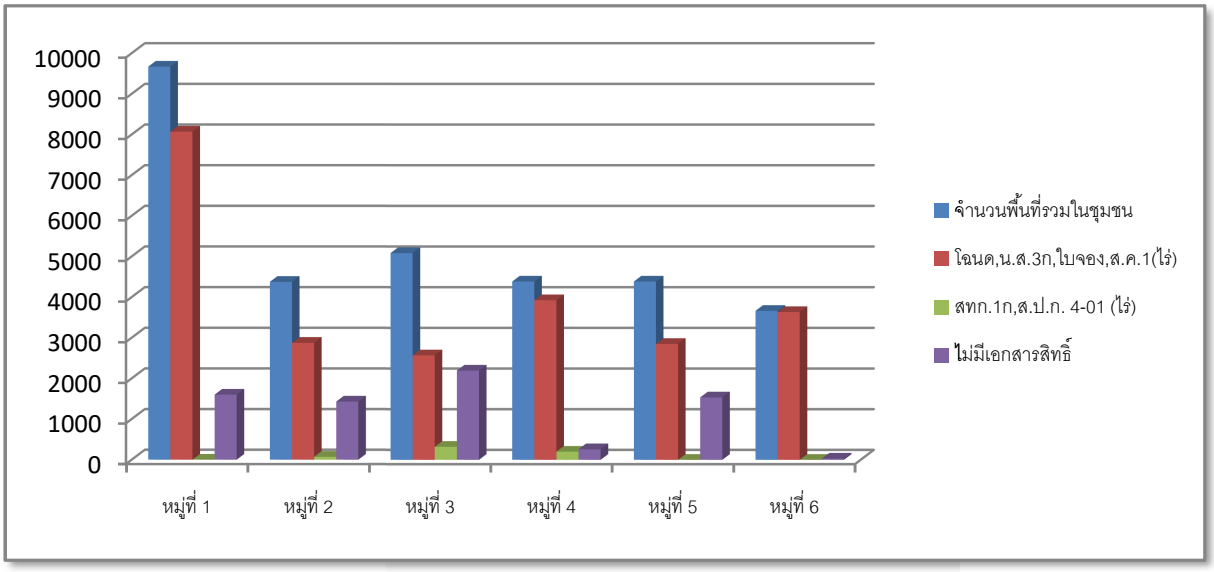

๒) ปัญหาดินทำกินและเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

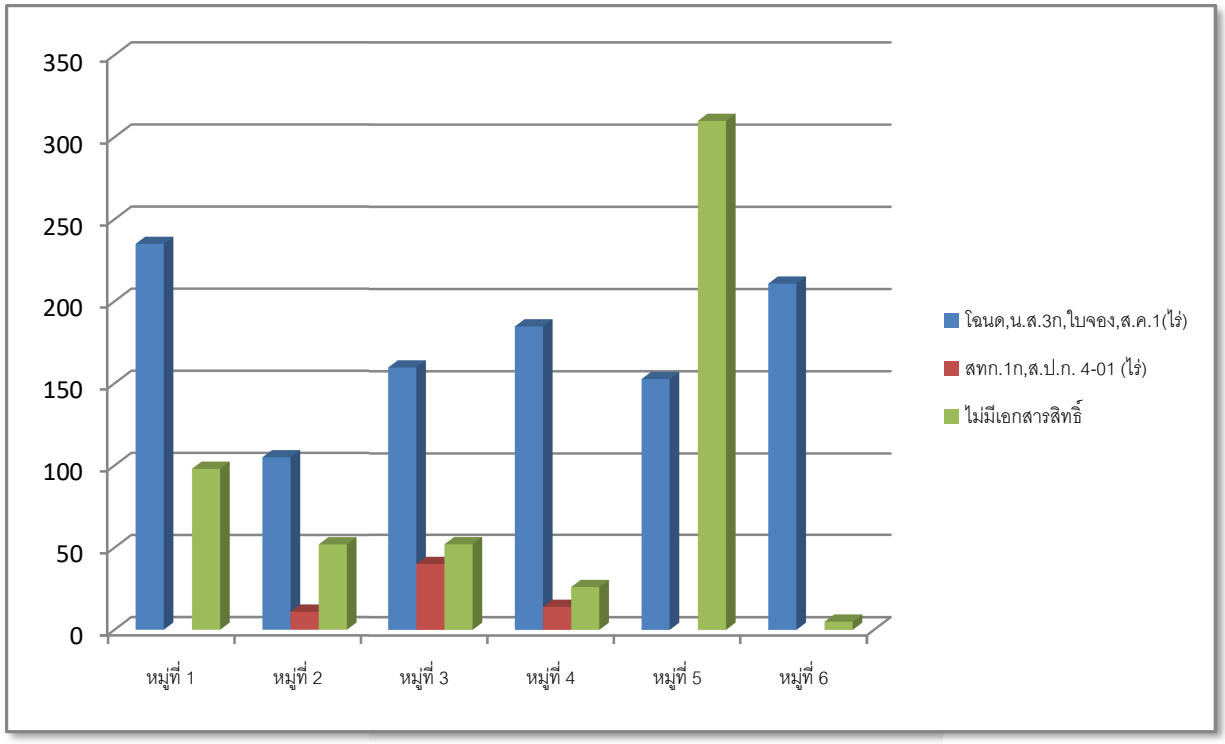
จากการสำรวจพื้นที่ดินทำกิน ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง พบว่าพื้นที่รวมทั้งหมด จำนวน ๓๑,๕๖๐ ไร่ การครอบครองพื้นที่เพื่อทำการเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังกระจุกตัว เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเกษตรกรเป็นของตัวเอง แต่อาจยังไม่เพียงพอในการทำการเกษตรกร ยังคงอาศัยการเช่าพื้นที่จากนายทุน ซึ่งพบว่าอัตราการเช่าราคาแพง ซึ่งต้องใช้ต้นทุนสูงในการผลิต

การครอบครองเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่ ตำบลเขาคราม แยกเป็น โฉนดที่ดิน,น.ส.๓,น.ส.๓ก, ส.ค.๑, ส.ค.๒, ส.ค.๓ , ใบจอง , น.ค.๓ , สทก.๑ก , ส.ป.ก. ๔-๐๑

จำนวนพื้นที่ในตำบลเขาคราม

จำนวนการถือครองเอกสารสิทธิ์/ครัวเรือน

๓) ปัญหาด้านหนี้สินเกษตรกร

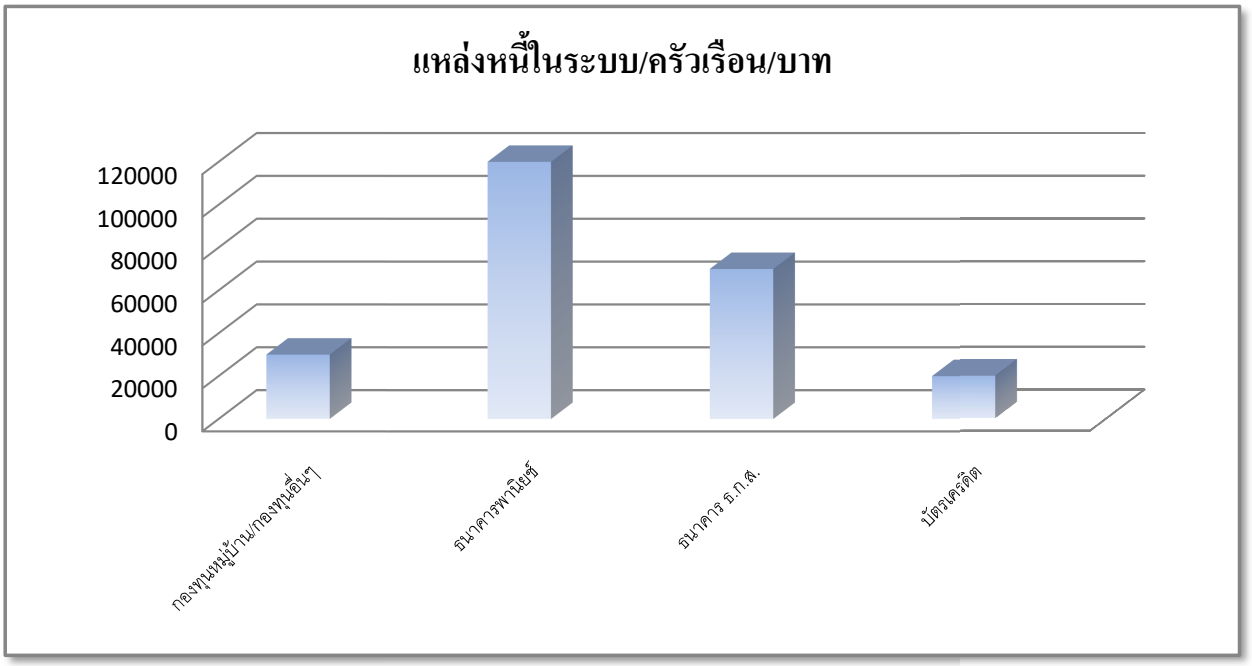
จากการสำรวจ และการเก็บข้อมูลเกษตรกรด้านการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ในพื้นที่ตำบลเขาคราม ปัญหาของการเกิดหนี้สิน ได้แก่

- ต้นทุนการผลิตพืชเศรษฐกิจในพื้นที่ราคาสูง เช่น ค่าแรงงาน , ปุ๋ยเคมี , ค่าเช่าพื้นที่,ยาปราบศัตรูพืช, เป็นต้น
- ราคาจำหน่ายผลผลิตตกต่ำยืดเยื้อ ต่อเนื่อง ๔-๕ เดือนขึ้นไป เช่นราคายางพารา และราคาปาล์มน้ำมัน
- สภาพภูมิอากาศ โดยรวมฝนตกต่อเนื่องยาวนาน ประมาณ ๖ เดือน ทำให้เกษตรกรขาดรายได้หลักจากยางพารา และพืชบางชนิดที่เกษตรกรเพาะปลูก เกิดโรคราก่อไม่สามารถให้ผลผลิตได้ ๑๐๐ % รวมทั้งโรคอื่นๆ ที่มากับน้ำฝน
- นโยบายการแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรกรในระดับประเทศไม่มีความต่อเนื่อง เช่นการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านราคา และนโยบายการแก้ไขภาครัฐ
- เกษตรกรขากการรวมกลุ่มในการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน หรือมีการรวมกลุ่มแต่ไม่สามารถบริหารจัดการภายในกลุ่มให้มีความต่อเนื่องได้

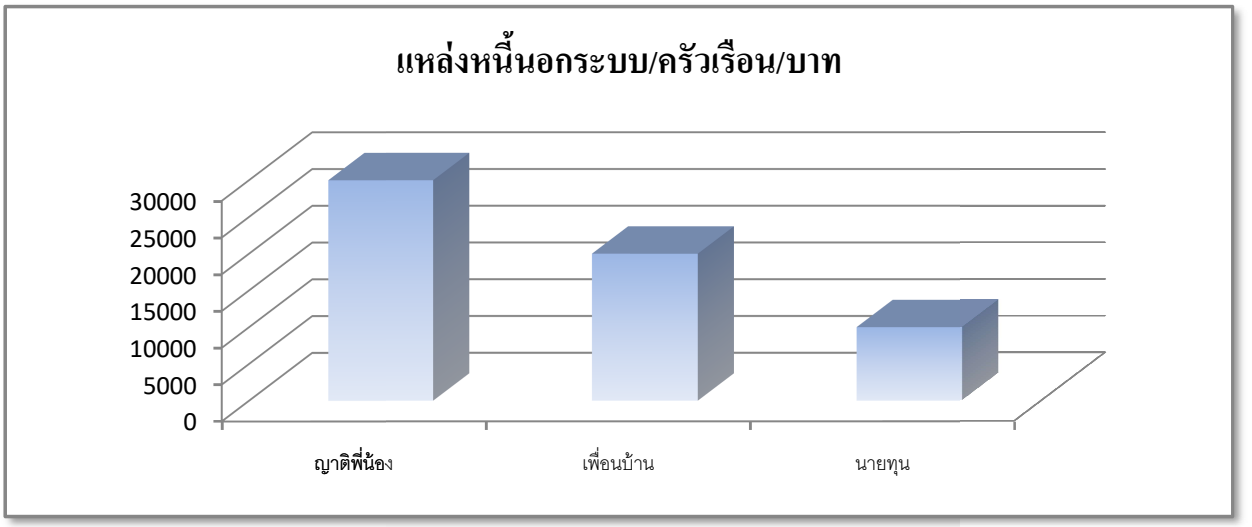
การจำแนกหนี้แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

- หนี้ในระบบ ได้แก่ กองทุนหมู่บ้าน,กลุ่มออมทรัพย์ ,ธนาคารพาณิชย์, ธนาคาร ธ.ก.ส. บริษัทเงินทุน
- หนี้นอกระบบ ได้แก่ นายทุนในพื้นที่, ญาติพี่น้อง,เพื่อนบ้าน

หนี้ในระบบ			
กองทุนหมู่บ้าน/กองทุนอื่นๆ	**ธนาคารพาณิชย์**	**ธนาคาร ธ.ก.ส.**	**บัตรเครดิต**
เฉลี่ยครัวเรือนละ ๑๐,๐๐๐ – ๔๐,๐๐๐ บ.	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๑๐๐,๐๐๐ – ๑๒๐,๐๐๐ บ.	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๖๐,๐๐๐–๘๐,๐๐๐บ.	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บ.

หนี้นอกระบบ		
ญาติพี่น้อง	**เพื่อนบ้าน**	**กลุ่มนายทุน**
เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บ.	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บ.	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๑๐,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ บ.

๔) ปัญหาสวัสดิการเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรม

จากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่าเกษตรกรยังมีปัญหาสวัสดิการเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมได้แก่ เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ปลอดดอกเบี้ย หรือเงินทุนดอกเบี้ยต่ำและไม่ได้รับความเป็นธรรมในส่วนของการถูกเอาเปรียบของพ่อค้าคนกลางเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของตาชั่งที่นายทุนหรือผู้ประกอบการใช้ในการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร เช่นปาล์มน้ำมัน

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT)

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑.หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ระดับตำบลให้การสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพชีวิตของประชาชน ๒. ชุมชนมีความรู้และความเข้าใจสภาพของปัญหาต่างๆ ในพื้นที่สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้ ๓. เกษตรกรโดยรวมมีรายได้หลักจากพืชเศรษฐกิจ และเกณฑ์รายได้เกษตรกรตำบลเขาครามเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ๔. การท่องเที่ยวระดับจังหวัดสามารถเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับตำบล ๕. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในพื้นที่ เอื้อต่อการสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อการเกษตร ๖. กลุ่มวิสาหกิจภายในตำบลมีความพร้อมในการยกระดับมาตรฐานสินค้า	๑.สภาพภูมิอากาศโดยรวมในบางฤดูไม่เอื้ออำนวยในการประกอบประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่นพืชเศรษฐกิจ ๒.งบประมาณองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีน้อยมาสามารถพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตรได้ทั่วถึง ๓. การดูแลพื้นที่สาธารณะในตำบลไม่มีอาณาเขตที่แน่นอน ทำให้เกิดพื้นที่ทับซ้อนบางจุด ๔. แหล่งเงินทุนภายในตำบลไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ๕. ระบบการรวมกลุ่มสร้างผลิตชุมชนยังไม่มีความเข็มแข็งพอ ยากต่อการต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชน	๑. โอกาสจะทำให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองได้สามารถดำเนินงานและแก้ไขปัญหาได้ตามสภาพที่แท้จริง มีการรวมกลุ่มของท้องถิ่นเองได้ ๒. กระจายพื้นที่กักเก็บน้ำ เพื่อทำการเกษตร ๓. กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมไม่ให้กระจุกตัว และนำที่ดินไป ใช้ประโยชน์เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การคุ้มครองพื้นที่ทำเกษตรกรรม เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ดิน ๔. ภาครัฐให้ความสำคัญและสนับสนุนต่อการท่องเที่ยวในอนาคตมากขึ้น ๕. สร้างโอกาสการจัดทำแผนงาน การผลิต การแปรรูป บรรจุภัณฑ์ การตลาด ถ่ายทอดผ่าน องค์กรเกษตร กลุ่มเกษตรกร	๑. ขาดกลไกหรือเครื่องในระดับนโยบายและภาคปฏิบัติ ในการบริหารแผนหรือนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ๒. การจัดสรรงบประมาณโดยรัฐบาลยังขาดความแน่นอน ทำให้ไม่สามารถวางแผนดำเนินงานได้ในระยะยาว ไม่มีอิสระในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อปัญหาในพื้นที่ ๓. ระเบียบและข้อกฎหมาย และภารกิจไม่เอื้ออำนวย มีการซ้ำซ้อนกันของอำนาจหน้าที่ในแต่ละหน่วยงาน ๔. ฤดูฝนอาจจะส่งผลให้น้ำท่วมถนนถูกตัดขาด ไม่สามารถเดินทางสัญจรได้ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว ๕. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในตำบล ไม่มีการจัดการด้านการตลาด การแปรรูป ควบคู่กับการผลิตสินค้าและการบริการ

วิสัยทัศน์ (vision)

"เกษตรอุตสาหกรรมมั่นคง เสริมสร้างอาชีพอย่างยั่งยืน "

พันธกิจ

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างภาคการเกษตร สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจในท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลเขาครามเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนโดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๓. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพเสริม ฝึกอบรมอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการของชุมชน เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้ประชาชนตำบลเขาครามมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน โดยมีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน และเทคโนโลยีการผลิตการแปรรูปสินค้าและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของประชาชน

ยุทธศาสตร์พัฒนา ๔ ด้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และคุ้มครองพื้นที่การเกษตร การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๑.๑ จัดสรรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในหมู่บ้านที่ขาดแคลน สร้างแหล่งเก็บน้ำ ใหม่ขยายพื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มเติม ขุดลองคูคลองตื้นเขิน

๑.๒ จัดทำนโยบายการคุ้มครองพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรใน ตำบลเขาคราม

๑.๓ เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ล่าช้าในที่ดินทำกินเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ส่งเสริมระบบสวัสดิการเกษตรกร การรักษาสิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๒.๑ ส่งเสริมการผลิตเกษตรผสมผสาน การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ สนับสนุนองค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร รณรงค์การออมเงิน ในวัยเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงวัย และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรผู้มีหนี้สินทราบ และ สามารถยื่นเรื่องเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหา

๒.๓ เสนอนโยบายสวัสดิการเกษตรกร ด้านการคุ้มครองสุขภาพเกษตรกร ยามชราภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาประสิทธิภาพการท่องเที่ยวชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายภาคการท่องเที่ยวภายใน

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๓.๑ สนับสนุนกลุ่มเยาวชนที่มีความสนใจด้านการอนุรักษ์พื้นที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในพื้นที่ชุมชนของตนเอง อบรมให้ ความรู้การอนุรักษ์

๓.๒ ขับเคลื่อนการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพื่อการปรับปรุง ศึกษาความเป็นไปได้สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ของตำบล

๓.๓ สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาการองค์กรเกษตร กลุ่มเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริมการจัดตั้งฟาร์มขนาดเล็ก ด้านพืช ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ และด้านอื่นๆ

๔.๒ ขับเคลื่อนการเป็นศูนย์กลางบูรณการใช้นวัตกรรมด้าน การเกษตร โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่คิดค้น และหน่วยงานวิจัย

๔.๓ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำผึ้ง กลุ่มผู้เลี้ยงผึ้งบ้านไหน หนังและกลุ่มอื่น ๆในตำบลยกระดับมาตรฐานสินค้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม

.....

ส่วนที่ ๓

แผนธุรกิจองค์กรเกษตรรายสินค้าเกษตร
สู่เกษตรอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๓ แผนธุรกิจ (Business Plan)
กลุ่มเลี้ยงผึ้งบ้านไหนหนัง ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
ประเภทธุรกิจ ผลิตภัณฑ์น้ำผึ้ง

๑. บทสรุปผู้บริหาร

สืบเนื่องจากชุมชนบ้านไหนหนัง เป็นชุมชนที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราประมาณ ๖๐% ของพื้นที่ อีก๔๐%ประกอบอาชีพทำสวนปาล์มน้ำมัน และอาชีพอื่น ๆ ในช่วง ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ปัจจุบัน มีการทำสวนยางพาราเพิ่มมากขึ้นในหลายจังหวัด และภูมิภาคอื่นของประเทศไทย ทำให้ราคายางตกต่ำอย่างเห็นได้ชัด เกษตรกรในชุมชนขาดรายได้หลักจากยางพารา ประกอบกับบ้านไหนหนัง ลักษณะภูเขาขึ้นอยู่เรียงรายอากาศชื้นเป็นที่อยู่อาศัยของผึ้ง จึงมีการรวมกลุ่มเกษตรกรในชุมชนศึกษาวงจรชีวิตของผึ้งเพื่อที่จะนำผึ้งมาเลี้ยงเพื่อใช้พื้นที่ว่างเปล่าในสวนยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการสร้างอาชีพเสริมให้แก่เกษตรกรในชุมชนเนื่องจากสภาพแวดล้อมและปัจจัยด้านอื่น ๆ เหมาะต่อการเลี้ยงเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืนได้

๒. วัตถุประสงค์การนำเสนอแผนธุรกิจ

การจัดทำแผนธุรกิจนี้ มีวัตถุประสงค์ ๔ ข้อดังนี้

๑. เพื่อต้องการวางแผนธุรกิจให้แก่สมาชิกผู้เลี้ยงผึ้งให้เป็นไปอย่างมีระบบและแบบแผนที่แน่นอน
๒. เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้บริโภคและสถาบันการเงิน
๓. เพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้
๔. เพื่ออนุรักษ์พันธ์ผึ้งพื้นเมือง โดยจะส่งเสริมให้อาชีพการเลี้ยงผึ้งเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

๓. ความเป็นมาของธุรกิจ

กลุ่มเลี้ยงผึ้งบ้านไหนหนัง เกิดจากการผลิตโดยวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงผึ้งบ้านไหนหนัง เป็นน้ำผึ้งแท้จากธรรมชาติ ๑๐๐ % ที่ได้จากความหลากหลายของดอกไม้สวนและดอกไม้ป่าชายเลนที่พบเห็นได้ในพื้นที่ เช่น ดอกเสมขาว ดอกหวายลิง ดอกลำพูนและดอกตะบูน วิสาหกิจชุนชนบ้านไหนหนัง ตั้งอยู่ที่ ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เกิดจากการรวมตัวกันของกลุ่มอนุรักษ์ ที่ต้องการขยายพันธ์ไม้ป่าชายเลนในพื้นที่โดยอาศัยผึ้งเป็นตัวกลางในการขยายพันธุ์ จึงได้มีการริเริ่มเลี้ยงผึ้งโพลงขึ้น ต่อมาสมาชิกในกลุ่มอนุรักษ์เห็นว่าผลผลิตที่ได้จากการเลี้ยงผึ้งโพรง สามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อขายสร้างรายได้เสริมให้แก่สมาชิกในยามที่ว่างเว้นจากการทำอาชีพหลักเช่นการทำประมงและการทำสวน ซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งปี

นอกจากจะสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนแล้วผึ้งยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอนุรักษ์พื้นที่ป่าชายเลนอย่างยั่งยืนในอนาคต โดยรายได้ส่วนหนึ่งจากการขายผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้งจะนำไปใช้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

๔. การวิเคราะห์สถานการณ์

๔.๑ การวิเคราะห์ตลาดอุตสาหกรรมและตลาด

น้ำผึ้งจัดเป็นหนึ่งในบรรดาสินค้าเกษตรที่น่าจับตามอง เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากภาวะการค้าน้ำผึ้งในตลาดโลกแล้ว ไทยมีโอกาสในการที่จะก้าวขึ้นไปเป็นหนึ่งในบรรดาประเทศผู้ส่งออกน้ำผึ้งที่สำคัญของโลก เนื่องจากไทยมีปัจจัยเอื้ออำนวยในการขยายการผลิตน้ำผึ้ง ทั้งในแง่ของความอุดมสมบูรณ์ของพืชอาหาร ความชำนาญของแรงงานในอุตสาหกรรมการเลี้ยงผึ้ง และปัจจัยสนับสนุนของนโยบายรัฐบาลในการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาผึ้งและผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ในปัจจุบันความต้องการน้ำผึ้งในตลาดโลกยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ประเทศผู้ส่งออกน้ำผึ้งที่สำคัญของโลกในปัจจุบันขยายปริมาณการผลิตได้ไม่ทันกับความต้องการที่เพิ่มขึ้น แม้ว่าในปัจจุบันการส่งออกและนำเข้าน้ำผึ้งของไทยในแต่ละปีนั้นค่อนข้างผันผวน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิตน้ำผึ้งทั้งของไทยเองและของประเทศคู่แข่งในตลาดโลก แต่เมื่อพิจารณาในช่วงระยะ ๕ ปีที่ผ่านมาแล้ว อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกน้ำผึ้งของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่ามูลค่าการนำเข้า สำหรับประเด็นที่น่าสนใจในปี ๒๕๔๘ คือ คาดว่าอัตราการนำเข้ายังจะขยายตัวอยู่ในเกณฑ์สูงต่อเนื่องจากในปี ๒๕๔๗ ในขณะที่อัตราการขยายตัวของการส่งออกน่าจะอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับในปี ๒๕๔๗

กล่าวคือ ปัจจัยที่ทำให้ไทยต้องนำเข้าน้ำผึ้งเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณการผลิตน้ำผึ้งอาจจะลดลงจากผลกระทบของปัญหาความแห้งแล้ง ทำให้ขาดแคลนแหล่งพืชอาหารของผึ้ง ส่วนปัจจัยที่กระทบการส่งออกคือ การที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงจากจีน ทั้งในตลาดสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นตลาดส่งออกน้ำผึ้งที่สำคัญของไทย อย่างไรก็ตามจีนนั้นเป็นทั้งคู่แข่งและคู่ค้าที่น่าจับตามอง เนื่องจากน้ำผึ้งของไทยเป็นที่นิยมอย่างมากในกลุ่มชาวจีน ดังนั้นไทยจึงมีโอกาสในการเจาะขยายตลาดน้ำผึ้งในจีน

นอกจากนี้ทางสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ได้จัดทำมาตรฐานเรื่องการปฏิบัติทางเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มผึ้ง ทั้งนี้เพื่อให้น้ำผึ้งและผลิตภัณฑ์ผึ้งของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับสากล เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและส่งเสริมการส่งออก จากการที่เกษตรกรมีแนวโน้มขยายการเลี้ยงผึ้งมากขึ้นทำให้มีผลผลิตน้ำผึ้งเพิ่มขึ้น เกษตรกรควรจะปรับปรุงการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ เช่น จีนซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำผึ้งรายใหญ่ของโลกในปัจจุบัน และเวียดนามซึ่งเป็นประเทศที่น่าจับตามองว่าจะก้าวขึ้นมามีบทบาทสำคัญในการส่งออกน้ำผึ้งเช่นเดียวกับไทย ซึ่งทั้งสองประเทศนี้มีต้นทุนการผลิตน้ำผึ้งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าไทย รวมทั้งไทยควรจะได้จัดทำข้อมูลด้านการผลิตที่สามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงได้อย่างเป็นทางการ โดยการจดทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งทั้งรายเล็กและรายใหญ่เพื่อเป็นฐานข้อมูล ในด้านปริมาณการผลิตและการกระจายผลผลิต ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นข้อมูลสำคัญในการพิจารณาวางแผนการผลิตและการตลาดในอนาคต ทั้งนี้เพื่อเตรียมการให้พร้อมกับการที่จะผลักดันให้ไทยก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการส่งออกน้ำผึ้งในตลาดโลก

๔.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม / ปัจจัยของธุรกิจ SWOT

<u>จุดแข็ง</u>

๑) สมาชิกมีเครือข่ายและมีความรู้ความเข้าใจการเลี้ยงผึ้ง

๒) สภาพพื้นที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงผึ้ง เป็นพื้นที่หลากหลาย ภูเขา ที่ราบ ที่ดอน ป่า ชายเลน

๓) มีอาหารที่อุดมสมบูรณ์

๔) ได้รับผลตอบแทนเร็วและสูงสามารถสร้างรายได้ สามารเลี้ยงได้ในสวนปาล์มน้ำมันและสวนยางพารา

๕) สายพันธุ์ผึ้งเป็นสายพันธ์ที่มาจากธรรมชาติดังเดิม น้ำผึ้งที่ได้จึงมีคุณค่าสูงเหมือน น้ำผึ้งธรรมชาติ

๖) เกษตรกรทั่วไปสามารถเลี้ยงได้

<u>จุดอ่อน</u>

๑) สมาชิกในกลุ่มขาดการวางแผนด้านการตลาด

๒) ผลิตภัณฑ์บางประเภทขาดนวัตกรรมเข้ามาช่วยเหลือ

๓) การบริโภคและการแปรรูปยังไม่แพร่หลายมากเท่าที่ควร

๔) การแปรรูปและการบริโภคเนื้อแพะยังไม่เป็นที่แพร่หลายเท่าที่ควร

๕) ปัญหาข้อมูลด้านข่าวสารด้านตลาด

<u>โอกาส</u>

๑) สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย

๒) ความต้องการในตลาดต่างประเทศ

๓) ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้รักสุขภาพ

<u>อุปสรรค</u>

๑) การรับรองมาตรฐานสินค้า

๒) ผลิตภัณฑ์ยังไมเข้าสู่กระบวนการอุตสาหกรรมอย่างเต็มรูปแบบ

๓) ไม่มีตลาดกลางกำหนดราคามาตรฐานสินค้า

๔.๓ การวิเคราะห์คู่แข่งทางด้านตลาด

ปัจจุบันเกษตรกรหันมาสนใจการเลี้ยงผึ้งมาก ดูได้จากผู้ที่สนใจในการศึกษาดูงาน แต่อย่างไรก็ตามการเลี้ยงผึ้งอาศัยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงพอสมควร การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่จะต้องศึกษาวิธีเลี้ยงและทิศทางตลาดเป็นอย่างดี ขณะเดียวกันที่ตลาดน้ำผึ้งยังมีผู้บริโภคที่ต้องการเป็นจำนวนมาก แม้จะมีคู่แข่งขันเข้ามาในตลาดก็ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจการของกลุ่มเลี้ยงผึ้งมากนัก

คู่แข็งทางตรง

กลุ่มบริษัทเลี้ยงผึ้งต่างประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย,จีน นิวซีแลนด์ เนื่องจากการผลิตน้ำผึ้งในประเทศที่ผลิตได้ มีไม่เพียงพอกับความต้องการ จากการที่ตลาดกำลังขยายตัว จึงควรเร่งให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมการเลี้ยงผึ้งเพื่อให้ได้น้ำผึ้งที่มีปริมาณมาก

คู่แข็งทางอ้อม

- เกษตรกรเลี้ยงผึ้งรายย่อย

๔.๔ การวิเคราะห์ลูกค้า

ถึงแม้ในปัจจุบันพื้นที่การเลี้ยง จะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แต่ปริมาณการผลิตก็ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค เนื่องจากการผลิตน้ำผึ้งในประเทศยังมีข้อจำกัดด้านกำลังการผลิต เกษตรกรยังไม่มีศักยภาพเพียงพอในระดับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้

นอกจากการเลี้ยงในเชิงพาณิชย์แล้ว ความต้องการของผู้บริโภคยังส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว และศูนย์เรียนรู้ เพื่อดึงดูดให้ผู้บริโภคเข้ามาเยี่ยมชมกิจการของกลุ่ม และอุดหนุนผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่สามารถการจายออกไปได้

กลุ่มลูกค้า

๑.กลุ่มผู้บริโภคทั่วไป : เป็นกลุ่มลูกค้าที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ มีทั้งประเภทที่เข้าใจคุณค่าของผลิตภัณฑ์จากผึ้งว่าสรรพคุณเป็นอย่างไร รวมไปถึงผู้บริโภคที่ซื้อน้ำผึ้งตามกระแสนิยมคนรักสุขภาพ

๒.ร้านจำหน่ายสินค้าและอาหารเพื่อสุขภาพ : เป็นกลุ่มร้านค้าปลีกที่มีหน้าร้านวางจำหน่ายสินค้าเพื่อสุภาพ เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพ ทำให้ร้านประเภทนี้มีเพิ่มมากขึ้นทุกปี

๓.กลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ และต่างประเทศ : ลูกค้ากลุ่มนี้เน้นการเดินทางท่องเที่ยวมาศึกษาความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตท้องถิ่นมากกว่าการบริโภคสินค้าอื่นๆ จึงต้องดึงดูดใจโดยให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่สวยงามเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขายผลิตภัณฑ์

๕. วิสัยทัศน์ (vision) " น้ำผึ้งไหนหนัง คุณภาพมาตรฐาน ก้าวไกลสู่ตลาดโลก"

๖. พันธกิจ

๑. สร้างความแตกต่างทางด้านการผลิต/บรรจุภัณฑ์

๒. ส่งเสริมกระบวนการผลิตตามหลักวิชาการ

๓. พัฒนาคุณภาพสินค้าน้ำผึ้ง ๑๐๐ %

๔. เน้นความเป็นธรรมชาติ ปลอดภัย

๗. เป้าหมาย

เป้าหมายของกิจการเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน เพื่อให้บุคลากรสามารถวางแผนการดำเนินในส่วนที่ตนรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ในที่นี้ได้แบ่งเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ คือ เป้าหมายระยะสั้น ซึ่งมีระยะเวลา ๑ ปี และเป้าหมายในระยะยาว ซึ่งมีระยะเวลา ๓ ปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๗.๑ เป้าหมายระยะสั้น ๑ ปี

๗.๗.๑ สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้มากกว่า ๙๐% ของที่ผลิตได้ทั้งหมด

๗.๗.๒ มีลูกค้าเข้าชมการผลิต และศึกษาการเลี้ยงไม่น้อยกว่า ๒๐๐ /ปี

๗.๒ เป้าหมายระยะยาว ๓ ปี

๗.๒.๑ เพิ่มพื้นที่จำนวนการเลี้ยง ให้สมาชิกมีรายได้เพิ่ม ๑๒,๐๐๐ บาท/คน/เดือน

๗.๒.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ สามารถเจาะกลุ่มลูกค้า ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป

๗.๒.๓ เป็นต้นแบบการเลี้ยงผึ้งมาตรฐาน ที่นำแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจและทฤษฎีใหม่มาประยุกต์ใช้ เพื่อรองรับการศึกษาดูงานเป็นหมู่คณะ โดยเปิดรับทั้งนักเรียน นักศึกษา เจ้าหน้าที่ทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คณะ/เดือน

๘. กลยุทธ์ทางการตลาด

วัตถุประสงค์ในการทำการเกษตร

๑.แปรรูปผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย มีการแปรรูปเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในแต่กลุ่ม

๒.พัฒนาคุณภาพสินค้าและมาตรฐานของสินค้า พร้อมทั้งกระบวนการเก็บรักษา

๓.พัฒนาเทคโนโลยีในการบวนการเลี้ยง และกระบวนการผลิตน้ำผึ้ง

๘.๑ ตราสินค้า

เนื่องจากผู้ซื้อไม่สามารถวัดคุณภาพของผลผลิตได้อย่างเป็นรูปธรรมรวมทั้งขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทางการเกษตร สิ่งที่ทาให้ผลิตภัณฑ์ดูน่าสนใจมากขึ้น คือการเล่าเรื่องให้น่าสนใจและการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ให้ตรงใจลูกค้า เพื่อเพิ่ม Perceived Value

Brand : เป็นตัวตนที่แท้จริงที่ทำให้ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้า สำหรับผลิตภัณฑ์ของ ผึ้ง ที่จะนำเสนอไปยังกลุ่มลูกค้าเป้าหมายนั้น คือสินค้ามาตรฐานคุณภาพดีในราคาที่เหมาะสม สามารถเข้าถึงได้ง่ายด้วยบริการที่หลากหลาย สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้บริโภคยุคใหม่

๘.๒ กลยุทธ์ด้านสินค้าและบริการ

คุณภาพและความโดดเด่นของสินค้า เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค Green Mix Organic Farm จึงต้องพยายามตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย ด้วยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม เพื่อส่งมอบคุณค่าในระดับที่เกินความคาดหวังของลูกค้า จนนำไปสู่ความพึงพอใจของลูกค้า โดยเลือกใช้กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง (Difference strategy) ที่ทาให้ได้เปรียบคู่แข่ง คือ คุณภาพผลิตภัณฑ์การเล่าเรื่องผ่านบรรจุภัณฑ์ โดยนำแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่กำลังได้รับความสนใจในขณะนี้มาปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการบริหารกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุธรรมชาติภายในชุมชน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเพิ่มบริการจัดส่งสินค้าที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้บริโภค ในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ แม้ว่าในอนาคตอาจเกิดการลอกเลียนแบบได้ง่าย แต่ทางกลุ่มจะใช้ระบบการจัดการที่ได้มาตรฐานเพื่อควบคุมคุณภาพและความใส่ใจในการให้บริการทั้งนี้ สิ่งที่ทางกลุ่มต้องการสื่อสารไปยังผู้บริโภค คือ ความพอเพียงที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของวัสดุรอบตัว ผ่านการนำปัจจัยต่างๆ ภายในกลุ่มมาสร้างมูลค่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๘.๓ กลยุทธ์ด้านราคา

กลุ่มเน้นการขายสินค้าแบบปลีก และส่ง ให้แก่ผู้บริโภค ในราคาที่ใกล้เคียงกับคู่แข่งทั่วไปไม่มากนัก รวมทั้งเน้นย้ำให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริโภคสินค้าผ่านฉลากในบรรจุภัณฑ์และการประชาสัมพันธ์ทางสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างคุณค่าให้ผู้บริโภครู้สึกถึงคุณภาพของสินค้า จนเกิดความพึงพอใจและยินดีที่จะจ่ายเงินในระดับราคาที่ทางกลุ่มกำหนดไว้ โดยราคาสินค้าเริ่มต้นและการขึ้นราคาในอนาคตจะพิจารณาตามความเหมาะสมของต้นทุนทั้งกระบวนการผลิต ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และอ้างอิงให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกันกับตลาดทั่วไปและคู่แข่ง

๘.๔ กลยุทธ์การจัดจำหน่าย

กลุ่มมุ่งมั่นที่จะดำเนินธุรกิจน้ำผึ้งให้ได้มาตรฐานและครบวงจร การมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายจะช่วยเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงผู้บริโภคให้รับรู้ถึงการมีอยู่ของตราสินค้า นอกเหนือจากการ

เปิดสถานที่เลี้ยงให้เข้าชมเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงผึ้ง สถานที่ที่ผู้บริโภคจะสามารถเลือกซื้อสินค้าได้มีทั้งหน้าร้าน และระบบออนไลน์ ดังนี้

๑) ร้านค้าออนไลน์

๒) ร้านค้า/ร้านอาหารเพื่อสุขภาพ

๓) ตลาดนัดชุมชน/ตลาดประชารัฐ/ศูนย์ส่งเสริมสินค้า OTOP

๔) งานแสดงสินค้า

๘.๕ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

กิจการกลุ่มจะใช้วิธีการสื่อสารตลาดแบบครบวงจรเพื่อสร้าง Brand awareness เพื่อให้ลูกค้าเป้าหมายรับรู้ถึงการมีอยู่ของตราสินค้าและเพิ่ม Perceived Value เพื่อให้ลูกค้าเห็นถึงคุณค่าของการเป็นสินค้าเพื่อสุขภาพ จนนำไปสู่ยอดขายที่เพิ่มขึ้น ดังนี้

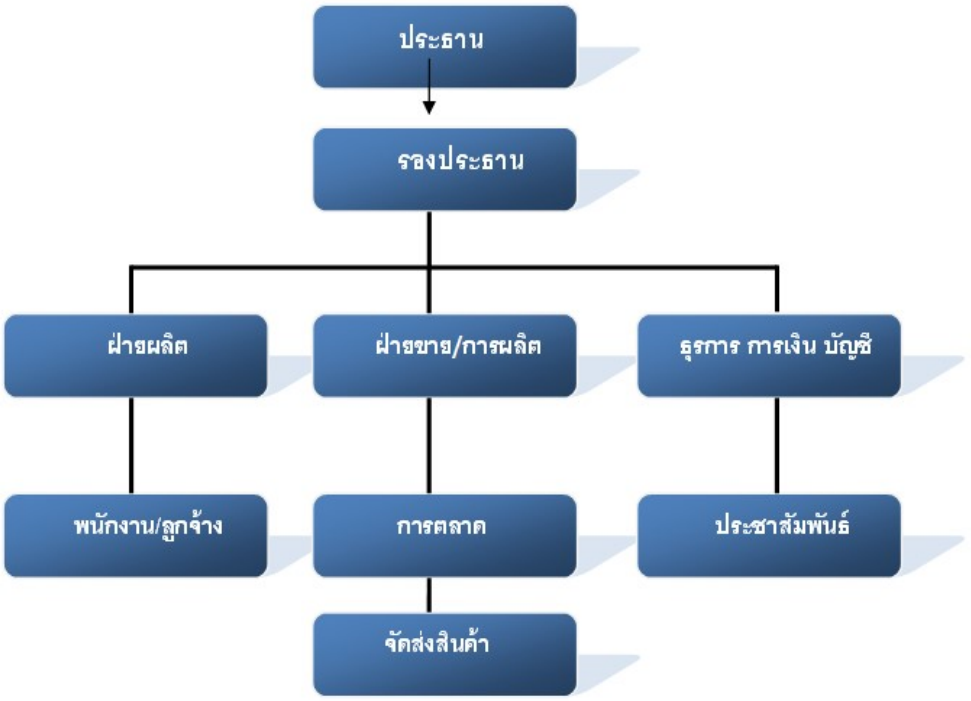
๘.๕.๑ การโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์

แม้ว่าในปัจจุบันผู้บริโภคจะเข้าถึงสื่อออนไลน์มากขึ้นจนกระทั่งสื่อสิ่งพิมพ์บางประเภทได้รับความนิยมลดน้อยลง แต่ก็ยังมีผู้บริโภคจำนวนหนึ่งที่ยังเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ได้ง่ายกว่า รวมทั้งในบางสถานการณ์ก็จำเป็นต้องใช้สื่อในลักษณะนี้สาหรับการประชาสัมพันธ์ เพราะสะดวกต่อการส่งต่อและสื่อสารไปยังลูกค้าเป้าหมาย ดังนั้น กลุ่มจึงได้เลือกใช้การโฆษณาโดยจัดทำเป็นใบปลิวที่มีลักษณ์เป็นรูปผึ้ง เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจเมื่อพลิกไปด้านหลังจะพบข้อความสั้นๆที่บรรยายเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานของกลุ่ม และช่องทางการติดต่อสื่อสาร ทั้งเบอร์โทรศัพท์ Facebook และ Line เพื่อสร้าง Brand Awareness ให้แก่ผู้บริโภคทั่วไปที่เข้าไปเยี่ยมชมภาพกิจกรรมและ content ที่จะลงในเพจเป็นประจำทุกวัน โดยจะนำใบปลิวนี้ไปแจกในช่วงที่มีการออกบูทแสดงสินค้า และแจกตามห้างสรรพสินค้าในจังหวัดกระบี่ และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อให้ลูกค้าได้แวะเวียนเข้าไปเยี่ยมชมฟาร์มเลี้ยง และเกิดการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากไปยังคนรอบข้างว่ามีฟาร์มเลี้ยงผึ้ง เป็นสถานที่ศึกษาแก่ผู้สนใจ

๘.๕.๒ การประชาสัมพันธ์ผ่านสังคมออนไลน์

ในยุคการตลาดแบบดิจิตอล การใช้สังคมออนไลน์เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่าย จากเดิมที่ผู้ซื้อไม่สามารถศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของสินค้าเนื่องจากมีข้อจำกัดด้านระยะทาง แต่เมื่อโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ด้วยการเติบโตอย่างก้าวกระโดดของสังคมออนไลน์ ทำให้ทุกอย่างกลายเป็นเรื่องง่ายเพียงปลายนิ้ว การหาข้อมูลก่อนตัดสินใจซื้อจึงเป็นหนึ่งในพฤติกรรมการบริโภคของผู้คนยุคนี้เมื่อผู้บริโภคสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ผลิตได้มากขึ้น การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าจึงต้องมีความพิถีพิถันและโดดเด่น เพื่อให้ลูกค้าเป้าหมายสามารถจดจำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้ เพื่อไม่ให้ถูกลืมเลือนไปท่ามกลางผลิตภัณฑ์มากมายจากคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน พยายามสร้างคุณค่าในตัวเองและสร้างความรู้สึกร่วมของการเป็นคนรักสุขภาพและใส่ใจสิ่งแวดล้อม โดยจะมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกในเพจได้ร่วมสนุกในกิจกรรมต่างๆ

๙. แผนผังองค์กร

๑๐. รูปแบบผลิตภัณฑ์

ภาคผนวก

โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม

หลักการและเหตุผล

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้รัฐรักษาเสถียรภาพด้านราคาและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่จากระดับล่างสู่บน มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตั้งแต่ในระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นลำดับจนเป็นแผนพัฒนานาเกษตรกรรมในระดับประเทศ ในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมดังกล่าวนี้ มุ่งเน้นให้ความสำคัญตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน เพราะถือเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาและความต้องการในการพัฒนาในทุกเรื่องทุกสาขาทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ข้อมูลปัญหาความต้องการต่างๆที่ได้จากพื้นที่เหล่านี้ ถือเป็นข้อมูลจริงที่เกิดจากปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรโดยตรง ในเรื่องที่มีความเร่งด่วนสภาเกษตรกรแห่งชาติได้ให้ความสำคัญและเร่งนำเสนอรัฐบาลในลักษณะข้อเสนอเชิงนโยบายและพบว่าปัญหาต่างๆส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงได้หยิบยกเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลขึ้นมาดำเนินการอีกครั้ง โดยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมในการพัฒนาแก้ไขปัญหาร่วมกันในรูปแบบของการจัดการตนเอง พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างการเกษตร และสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพระหว่างเครือข่ายเครือข่ายเกษตรกรกับภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นดำเนินการใน ๕ เรื่องหลักให้บังเกิดผลแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย ปัญหาหนี้สิน ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหาสินค้าราคาเกษตร เรื่องสวัสดิการเกษตรกร สิทธิเกษตรกรและการไม่ได้รับความเป็นธรรม

แนวทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการเกษตรนั้นต้องมีการดำเนินงานในลักษณะของการรวมกลุ่มและการส่งเสริมพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะของเกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร ซึ่งการที่จะพัฒนาสู่ความเข้มแข็งในระดับนั้นได้ จำเป็นต้องสนับสนุนให้กลุ่มหรือชุมชนมีแผนปฏิบัติงาน มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการวางแผน และสร้างคนในชุมชนหรือกลุ่มองค์กร ให้มีความรู้ความเข้าใจมีความสามารถในการจัดทำแผนงาน กำหนดวิธีการ เป้าหมายการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญให้กับเศรษฐกิจฐานรากระดับตำบลอย่างยั่งยืน ซึ่งจะสอดคล้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงกำหนดนโยบายให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์โครงการ

๑.๑ เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางการเกษตร

๑.๒ จัดตั้งองค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตรในพื้นที่ตำบลเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นสินค้าเกษตรชนิดใหม่ในพื้นที่หรือพัฒนาแก้ไขสินค้าเกษตรเดิม และเชื่อมโยงเครือข่าย

๑.๓ ปรับปรุงระบบการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรของเกษตรกรในตำบล โดยอาศัยแผนพัฒนาเกษตรกรรม การบริหารจัดการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นเครื่องมือสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในรูปแบบเกษตรอุตสาหกรรม และ SMEs เกษตร เปลี่ยนแปลงจากเกษตรแบบดั้งเดิมเป็นเกษตรสมัยใหม่เน้นบริหารจัดการแลเทคโนโลยี สร้างเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ

เป้าหมายโครงการ

สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนดให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม อำเภอละ ๑ ตำบล ทั้งนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลรวมเสร็จสิ้น จำนวน ๘ ตำบล คงเหลือ ๔๕ ตำบล จึงกำหนดตำบลเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. ปี ๒๕๖๐ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๒. ปี ๒๕๖๑ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๓. ปี ๒๕๖๒ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๔. ปี ๒๕๖๓ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๙ ตำบล

ตำบลเป้าหมายการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ ตำบล ได้แก่

๑.	อำเภอเมือง	ตำบล กระบี่น้อย
		ตำบล เขาคราม
๒.	อำเภอเหนือคลอง	ตำบล เหนือคลอง
		ตำบล เกาะศรีบอยา
๓.	อำเภอลำทับ	ตำบล ดินอุดม
๔.	อำเภอคลองท่อม	ตำบล ห้วยห้วยน้ำขาว
		ตำบล เพหลา
๕.	อำเภอเขาพนม	ตำบล เขาพนม
๖.	อำเภอเกาะลันตา	ตำบล คลองยาง
๗.	อำเภออ่าวลึก	ตำบลอ่าวลึกเหนือ
		ตำบลอ่าวลึกใต้
๘.	อำเภอปลายพระยา	ตำบลเขาเขน

ขั้นตอน / วิธีการดำเนินโครงการ

๑. ประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับอำเภอ พิจารณาคัดเลือกตำบลที่มีศักยภาพ สมัครใจ และพร้อมที่จะทำการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงชุมชน อำเภอละ ๑ ตำบล พร้อมทั้งเสนอชื่อบุคคลหมู่บ้านละ ๒ คน ร่วมเป็นทีมวิทยากรกระบวนการ

๒. จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นเกษตรกรตำบลที่จัดทำแผนฯ พร้อมทั้งอบรมให้ความรู้ซักซ้อมแนวคิด เทคนิค วิธีการจัดทำแผนฯแก่ทีมวิทยากกระบวนการ รวมทั้งซักซ้อมการดำเนินงาน ทำความเข้าใจในรายละเอียดวัตถุประสงค์ ความจำเป็น ความสำคัญ ของการจัดทำแผนพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ และแนวทางในการสำรวจ/เก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวข้องกับการเกษตรในตำบล ได้แก่ แหล่งน้ำ หนี้สิน ที่ดินทำกิน สวัสดิการและสิทธิเกษตรกร ราคาสินค้าเกษตร จำนวนเกษตรกร อาชีพการเกษตรที่ทำรายได้/รายจ่าย การแปรรูป การตลาด ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรในพื้นที่

๓. รวบรวมข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในตำบล โดยการประสานงานจากหน่วยที่เกี่ยวข้อง

๔. ดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจองค์กรเกษตรรายสินค้าเกษตร ที่ตัวแทนเกษตรกรในพื้นที่กำหนดให้เป็นองค์กรเกษตรกรสู่เกษตรอุตสาหกรรม

๕. สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ วิเคราะห์ สรุปผล ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเกษตรกรในพื้นที่ตำบลจัดทำแผน และข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๖. จัดเวทีประชาพิจารณ์ร่างแผนฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง แหล่งน้ำ หนี้สิน ที่ดินทำกิน สวัสดิ์การและสิทธิเกษตรกร ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ/กิจกรรม หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ

กิจกรรมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรรายอาชีพตามแนวทางเกษตรอุตสาหกรรม

เป็นการต่อยอด การแปรรูปสินค้าเกษตร ในการแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตร ตามกิจกรรมจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร ดังนี้

๑ รวบรวมข้อมูลตำบลที่ได้จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลแล้วเสร็จ มีการจัดทำแผนพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหารายสินค้า มีการรวมกลุ่ม/องค์กรเกษตรรายสินค้าทำการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแล้ว และมีความสามารถ ความเป็นไปได้ที่จะต่อยอดพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม SMEs เกษตร ในอัตราส่วนร้อยละ ๑๗ ของตำบลที่จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลปีที่ผ่านมา เพื่อให้การสนับสนุนส่งเสริมเป็นเกษตรอุตสาหกรรม เตรียมเสนอสภาเกษตรกรจังหวัดพิจารณา

๒ จัดประชุมสมาชิกองค์กรเกษตรรายชนิดสินค้า ที่จัดตั้งขึ้นตามแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลปีที่ผ่านมา ในกลุ่มที่มีความสนใจ มีความพร้อม มีศักยภาพ ต้องการพัฒนายกระดับการดำเนินงานไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร โดยอาจมีบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเช่น ผู้ปกครองท้องถิ่น, ผู้บริหารท้องถิ่น, สภาบันการศึกษา, ธ.ก.ส., ประธานกองทุนหมู่บ้านเพื่อประสานความร่วมมือ ปรึกษาหารือสอบถามความเป็นไปได้ของการดำเนินโครงการ โดยมีหัวข้อการประชุมที่สำคัญ เช่น

๑) ขอความเห็นชอบที่ประชุมในการยกระดับการดำเนินงานขององค์กรไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร โดยนำเสนอเหตุผลความจำเป็น ข้อดี ข้อเสีย ประกอบการพิจารณา

๒) พิจารณาเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่จะนำมาใช้เพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม ในกรณีที่ยังไม่มีเทคโนโลยี นวัตกรรม หรือรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถติดต่อขอข้อมูลคำแนะนำได้ที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือสถาบันการศึกษาที่มีการวิจัยในเรื่องที่ต้องการ หรือค้นหาดูได้จากเว็บไซต์ www.tnrr.in.th

๓ รวมรวมรายละเอียดองค์กรเกษตรกรรายชนิดสินค้าทั้งหมดที่มีความพร้อม และสมาชิกกลุ่มมีมติให้ดำเนินการ เสนอสภาเกษตรกรจังหวัดคัดเลือกในกรณีมีจำนวนมากเกินกว่าที่จะดำเนินการได้ พร้อมกับการขออนุมัติดำเนินโครงการ/กิจกรรม

อนึ่ง หากไม่มีองค์กรเกษตรกรที่จัดตั้งตามแผนพัฒนาเกษตรกรรรมระดับตำบลปีที่ผ่านมา ในตำบลใดมีความเหมาะสม ให้พิจารณาคัดเลือกจากกลุ่มองค์กรอื่นที่มีความสนใจ มีความพร้อม มีศักยภาพ และต้องการยกระดับการพัฒนาเข้าร่วมโครงการได้

๔ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการสมาชิกองค์กรเกษตรกรรายชนิดสินค้า เพื่อดำเนินการจัดทำแผนงานทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหารองค์กร ด้านการดำเนินธุรกิจ และด้านการเงินการลงทุน ร่วมกับผู้ปกครองท้องถิ่น,ผู้บริหารท้องถิ่น, สถาบันการศึกษา, ธ.ก.ส., ประธานกองทุนหมู่บ้าน, ผู้ประกอบการธุรกิจ, สมาคม SME ไทย, เครือข่ายประชารัฐ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

๕ สกจ. ช่วยประสานงานนำเสนอแผนการลงทุน แผนการดำเนินธุรกิจ เพื่อขอรับการสนับสนุนเงินทุน ต่อแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม เช่น หน่วยงาน องค์กร หรือสภาบันการเงินในการให้การสนับสนุน

๖ แนะนำ ช่วยเหลือ ให้ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดโดยเคร่งครัด เกิดประโยชน์สูงสุกต่อองค์กร หลังจากได้รับเงินอนุมัติเงินสนับสนุนการลงทุนแล้ว

๗ สภาเกษตรกรจังหวัด และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดติดตามให้คำแนะนำและประสานสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ/กิจกรรมองค์กร เป็นระยะๆ

๘ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานเสนอสภาเกษตรจังหวัดและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

แผนงาน/โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และคุ้มครองพื้นที่การเกษตร การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๑.๑ จัดสรรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในหมู่บ้านที่ขาดแคลน สร้างแหล่งเก็บน้ำ ใหม่ขยายพื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มเติม ขุดลองคูคลองตื้นเขิน

๑.๒ จัดทำนโยบายการคุ้มครองพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรใน ตำบลเขาคราม

๑.๓ เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ล่าช้าในที่ดินทำกินเกษตรกร

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ขุดลอก ห้วย หนอง คลอง บึง ที่ตื้นเขิน	เพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร	ม.๒,ม.๓,ม.๔	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลเขาคราม				
๒. ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร	เพื่อใช้ในการเกษตร	ม.๓	สนง.ทรัพยากรน้ำบาดาลเขต ๖ จ.ตรัง				
๓. โครงการพัฒนาระบบน้ำในสวนปาล์มน้ำมัน	เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร	ม.๑ – ม.๖	ชลประทานจังหวัดกระบี่				
๔. ขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร	เพื่อให้เกษตรกรได้มีน้ำใช้	ม.๓	สถานีพัฒนาที่ดิน จ.กระบี่				

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ส่งเสริมระบบสวัสดิการเกษตรกร การรักษาสิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๒.๑ ส่งเสริมการผลิตเกษตรผสมผสาน การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ สนับสนุนองค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร รณรงค์การออมเงิน ในวัยเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงวัย และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรผู้มีหนี้สินทราบ และ สามารถยื่นเรื่องเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหา

๒.๓ เสนอนโยบายสวัสดิการเกษตรกร ด้านการคุ้มครองสุขภาพเกษตรกร ยามชราภาพ

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.สนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรรายย่อย	ส่งเสริมด้านเงินทุน	ม.๑ – ม.๖	สนง. เกษตรจังหวัด				
๒. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๖	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่				
๓. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในสวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๓	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่				
๔.โครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๖	สนง.ประมง จ.กระบี่				
๕. โครงการส่งเสริมการปลูกผักและผลไม้	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๖	สนง.เกษตรกร จ.กระบี่				

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาประสิทธิภาพการท่องเที่ยวชุมชน เชื่อมโยงเครือข่ายภาคการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๓.๑ สนับสนุนกลุ่มเยาวชนที่มีความสนใจด้านการอนุรักษ์พื้นที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในพื้นที่ชุมชนของตนเอง อบรมให้ ความรู้การอนุรักษ์

๓.๒ ขับเคลื่อนการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพื่อการปรับปรุง ศึกษาความเป็นไปได้สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ของตำบล

๓.๓ สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในตำบล	เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว	ม.๑ – ม.๖	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาคราม				
๒.โครงการเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	พัฒนาองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวชุมชน	ม.๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๓..โครงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	ม.๑	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาคราม				
๔.โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน	ม.๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาการองค์กรเกษตร กลุ่มเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริมการจัดตั้งฟาร์มขนาดเล็ก ด้านพืช ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ และด้านอื่นๆ

๔.๒ ขับเคลื่อนการเป็นศูนย์กลางบูรณการใช้นวัตกรรมด้าน การเกษตร โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่คิดค้น และหน่วยงานวิจัย

๔.๓ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำผึ้ง กลุ่มผู้เลี้ยงผึ้งบ้านไหน หนังและกลุ่มอื่น ๆในตำบลยกระดับมาตรฐานสินค้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. โครงการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้ง	สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	ม.๓	สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๒.โครงการเตาเผาถ่านไม้ยางพารา	ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร	ม.๑ – ม.๖	สนง.อุตสาหกรรม จ.กระบี่				
๓. โครงการส่งเสริมการใช้เตาชีวมวล โดยวัสดุเหลือใช้ (เศษปาล์ม)	ลดต้นทุนการผลิต	ม.๑ – ม.๖	สนง.พลังงาน จ.กระบี่				
๔. โครงการแปรรูปอาหารด้วยตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์	ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน	ม.๑ – ม.๖	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาคราม				

ภาพกิจกรรม

การประชุมกลุ่มองค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตร
เพื่อจัดทำแผนธุรกิจรายสินค้ามุ่งสู่เกษตรอุตสาหกรรม
ภายใต้โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐
ตำบลเขาคราม
วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐

น้ำผึ้งดอกไม้ป่า
100% Unpasteurized Honey

ภาพผลิตภัณฑ์

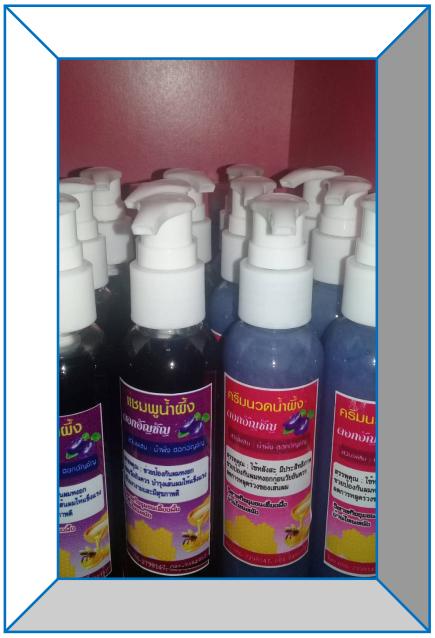

100% Unpasteurized Honey
Nai Nang Apiculture Group,
Krabi, Thailand

100% Unpasteurized Honey
100% Unpasteurized Honey

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ ๓๕๙/๗ หมู่ที่ ๑๑ ถนนเพชรเกษม ตำบลกระบี่น้อย
อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โทรศัพท์/โทรสาร ๐๗๕-๖๕๒๙๘๘ มือถือ : ๐๘๙-๘๗๓๕๕๙๘
E-mail : nfc.kbi@nfc.mail.go.th
http://www.nfckrabi.com